

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 105. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm5659.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 22.

- 1 Solen er heed
I Østerled,
Og Sommeren varer saa længe,
Derfor om Land
Til Kildevand
Saa saare de Levende trænge,
Men i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 2 106Syrie-Land
Fra Kanaan
Gik Jakob hin unge at giæste,
Skulde og der
Af Slægten nær
En Mø sig til Venneviv fæste,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 3 Bethuels By,
Med Vennely,
Hos Broderen bold ad Rebekke:
Laban ved Navn,
Det var den Havn,
Hvor Jakob sin Stav vilde lægge,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 4 Hyrder i Mag,
En Solskinsdag,
Sig leired om Bethuels-Brønden,
Lukt med en Steen,
En vældig Een,
For Straalerne stærke fra Sønden,
Men i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 5 Jakob dem saae
Hvor løit de laae,
Mens Solen var langtfra at dale,
Mild dog og spag
Han bød Goddag,
Saa kom han dem venlig i Tale;
For i Hjertet der har Livet sin Kilde.
- 6 107Fremmed i Land,
Da spurgde han:
I Hyrder! hvor har I vel hjemme?
Svaret dernæst:
I *Haran*, Giæst!
Han monne med Glæde fornemme;
For i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 7 Maalet var der
For Jakobs Færd,
Nu under ham rysted hans Knæer,
Boer, sagde han,
Ei der en Mand,
Som kalder sig Laban Ebræer?
For i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 8 Svaret var "jo,"
Da Jakob loe,
Og sagde: hvi græsser ei Hjorden?
Langt er til Kveld,
Det veed I vel,
Drøvtyggen er ei i sin Orden.
Men i Hjertet der har Livet sin Kilde!

- 9 Giæst! sagde de,
Kan ei du see,
At Stenen er os over Magten,
Alle paa Rad
Maa hjælpes ad
I Dag som i Gaar, det er Pagten,
For i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 10 108Rosen i Vaar
Med *Labans* Faar!
Det lød nu med spottende Mine;
Tril nu paastand
Du Steen fra Vand,
Og stød ikke Hænderne fine!
Men i Hjertet der har Livet sin Kilde!
- 11 Jakob blev heed,
Ja, han blev vred,
Det Giækkeri vilde han dæmpe,
Brat fik da Been
Den Kampesteen,
Han viiste dem, han var en Kæmpe,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 12 Herlige Kaar
Fik *Labans* Faar,
Skøn *Rachel* ei væded en Finger,
Spanden som Fier
Gik op og neer,
For Kæmpen den fløi som paa Vinger;
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 13 Pigelil fin
Er Syster min,
Saa mæled nu Jakob med Blide,
Dagen er skøn,
Rebekkes Søn
Nu fandt hvad han søgde saa vide;
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 14 109Jakob ei løi,
Men *Rachel* fløi
Med Tidender sære tilbage,
Laban gik ud
Mod Kiæmpen prud,
Indledte ham venlig og fage;
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde.
- 15 Herlige Kaar
Fik *Labans* Faar,
Nu Jakob han var deres Hyrde,
Ærlig og tro,
Han gik for To,
Sin Slægt laae han ikke til Byrde,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 16 Laban det saae,
Og tænkte paa
Den Hyrde med Fordeel at fæste,
Sagde: min Søn!
Bestem din Løn!
Omsonst skal ei tjene min Næste,
Men i Hjertet, der har Livet sin Kilde!
- 17 Hurtig udfoer
Det store Ord:
For *Rachel* din Datter hin væne,

Lilie skiær,
Som jeg har kiær,
Syv Aar vil jeg trolig dig tjene,
For i Hjertet, der har Livet sin Kilde!

18 110 Laban slog til:
Om Gud saa vil,
Da er du fuldvel hendes Mage!
Jakob saa fro
Ham tjende tro,
De Aar han kun regned for Dage;
For i Hjertet, der har Livet *sin* Kilde!
